

حضور باشکوه؛ انتخاب درست

یکی از مهمترین اتفاقات سال ۱۴۰۲ برگزاری انتخابات مجلس شورای اسلامی است. انتخاباتی که با توجه به شرایط حساس کشور و منطقه از اهمیت بیشتری برخوردار است. انتخاباتی که نیاز دارد مردم ضمن حضور باشکوه در پای صندوقهای رأی در انتخاب افراد دقت بیشتری داشته باشند و بر اصلح بودن کاندیداها تأکید بکنند.

بنا به فرمایش بنیانگذار جمهوری اسلامی حضرت امام خمینی(ره) مجلس عصاره همه فضایل ملت است برای تشکیل چنین مجلسی حرکت آگاهانه و انتخاب صحیح از عمده وظایف رأی‌دهندگان می‌باشد. نمایندگان مجلس باید به دور از تعصبات و قومیت‌گرایی‌ها و براساس شاخصهای مورد نیاز انتخاب شوند.

برای رسیدن به اهدافی که مردم در تشکیل مجلس و حمایت از آن دارند چاره‌ای جز انتخاب درست وجود ندارد. انتخاب درست از همه جهات واجب و برای رأی‌دهندگان ضروری است.

از ماه‌ها قبل، کاندیداها برای رفتن به مجلس خیز برداشته و به طرق مختلف برای تبلیغ چهره‌به‌چهره و استفاده از ویژگی‌های فضای مجازی برنامه‌ریزی کرده و همت به خرج داده‌اند.

داوطلبی که ماه‌ها قبل‌از ایام قانونی تبلیغات برای منحرف کردن افکار عمومی به هر شیوه و روش نامشروعی دست بزند آیا می‌تواند دغدغه مردم و حل مشکلات جامعه را داشته باشد؟

کاندیدایی که دروغ و دروغ گفتن از اقدامات او بوده و ترسی از خدا نداشته باشد چگونه قادر است اعتماد مردم را به خود جلب کند؟ و در این میان کسی که به دروغ قسم بخورد و اراده‌ای برای ترک این عادت ناپسند نداشته باشد آیا شایسته دست یافتن به کرسی نمایندگی مردم مسلمان و انقلابی است؟

برخی‌ها عطش قدرت دارند. آن‌ها خشم و نفرت خود را از طریق غلبه و تسلط بر دیگران ارضا می‌کنند و پوشیدن ردای نمایندگی را بهترین وسیله برای کاستن از میزان عطش خود به حساب می‌آورند. بنابراین همه تلاش را به کار می‌بندند تا در رسیدن به صندلی مجلس موفق باشند.

کاندیدایی که ثروت‌اندوزی را بهانه‌ای برای حضور در انتخابات تلقی

نماید در صورت رسیدن به هدف چیزی جز غفلت و بی آبرویی برداشت نخواهد کرد. ثروت اندوزان در هر لباس و در هر مقامی که بوده باشند پروردگار را از یاد می‌برند و از آخرت خود غافل می‌شوند. مردم چرا باید پلی باشند برای عده‌ای از خدای‌خبر مال‌اندوز و همیشه طلبکار.

پیامبر عظیم‌الشان می‌فرمایند: "علاقه‌ی شدید به مقام و مال، نفاق را در قلب انسان می‌رویاند همان‌گونه که آب سبزه را می‌رویاند". کسانی که در اندیشه‌ی ارتقای جایگاه خودشان هستند و می‌خواهند به پست‌ها و مقام‌های بالاتر برسند راهی بهتر از انتخابات و حضور در هیاهوی آن پیدا نمی‌کنند. این دل‌دادگان مقام به هر روشی متوسل می‌شوند تا برای خود کلاهی بدوزند. حضرت امام صادق(ع) نیز می‌فرمایند: "کسی که طالب مقام باشد هلاک می‌شود". مسلماً مطالعه و مشاهده‌ی سرگذشت کسانی که در بند مقام‌پرستی اسیر بوده‌اند می‌تواند دلیل خوبی برای نامرادی و هلاکت آنها باشد.

حرکت در چارچوب وظایف قانونی مهمترین بخشی است که می‌تواند معیاری برای انتخاب اصلح در نظر گرفته شود. نامزدی که قبل‌از آغاز ثبت‌نام یکه‌تازی آغاز بکند و علناً بساط تبلیغات راه بیندازد و یا با به خدمت گرفتن فعالان فضای مجازی هرآنچه دل تنگش بخواهد بگوید و منتشر بکند و از همان اول طبل قانون‌شکنی و قانون‌گریزی بکوبد آیا سزاوار راه یافتن به مجلس است؟

و در نهایت کاندیداهایی هم هستند که موفقیت خود را در ایجاد کینه و دشمنی بین مردم و دیگر کاندیداها و هواداران آنها جستجو می‌کنند. بررسی کوتاه فضای مجازی نشان می‌دهد که چه کسانی با اجیر کردن عده‌ای در قالب فیک‌نیوزها در این راه تلاش می‌کنند و چه کسانی تخریب و اهانت به دیگر نامزدها و هواداران آنها را رهبری می‌نمایند. این قبیل نامزدها که دیوارهای حیا و حرمت و انسانیت را ویران می‌کنند باید حسرت راهیابی به مجلس دوازدهم در دلشان برای همیشه باقی بماند.